

تاریخچه جام جهانی و جام ملت های اروپا

جام جهانی فوتبال نام رسمی جام جهانی فیفا و مهم ترین مسابقات فوتبال در جهان است ♦

تیم ملی آلمان در جام جهانی ۱۹۹۰ چاپ

تاریخ : دوشنبه 6 مهر ماه سال 1388

پرسپولیس چاپ

تاریخ : سه شنبه 5 خرداد ماه سال 1388

پرسپولیس باشگاهی بود که در سال 1342 بدست علی عبده بنشاد و در آن رشته های بولینگ، والیبال و بسکتبال فعال بود. عبده از آمریکا به ایران آمده بود و در جامعه ورزشی آمریکا در رشته بوکس صاحب عنوان قهرمانی شده بود عبده مدت ها اندیشه ایجاد تیم فوتبال پرسپولیس را با خود داشت و تیم فوتبالی را نیز ایجاد کرده بود که تیمی ضعیف در رده دوم باشگاههای کشور محسوب میشد و از اعضای محبوب و ماندگار از آن محمود خوردبین را می توان نام برد.

پس از انحلال شاهین با درایت امیر مسعود برومند و رایزنی های مرحوم دهداری، چند تن از بازیکنان قبلی شاهین در ترکیب تیم دسته دومی پرسپولیس قرار گرفته و ترتیب یک مسابقه با تیم جم آبادان (که در آن زمان تیم صاحب نامی بود) را دادند و پس از آن تمامی اعضای شاهین به پرسپولیس پیوستند و محبوبیت شاهین بلند پرواز را به پرسپولیس هدیه نمودند.

پرسپولیس بهار خود را در آغازین روزهای سال 1347 با مربیگری دهداری (کاپیتان پیشین شاهین) و سرپرستی دکتر برومند آغاز کرد. مطابق مقررات

این تیم می بایست کار خود را در فوتبال از دسته سوم و یا حداکثر از دسته دوم باشگاه ها شروع کند اما انحلال چند تیم در این زمان باعث گردید تا به جای مسابقات لیگ یکسری مسابقات رده بندی در سطح باشگاههای پایتخت برگزار شود در آن زمان مسابقات 44 تیم به رقابت پرداخت که 4 تیم پرسپولیس ، تاج، عقاب و پاس سرگروه گردیدند.

به قلم فرزانه | در موضوع باشگاه پرسپولیس | پیوند این خاطره | 2 یادگاری

باشگاه پرسپولیس چاپ

تاریخ : سه شنبه 5 خرداد ماه سال 1388

باشگاه پرسپولیس تهران در سال ۱۳۴۳ و توسط علی عبده یکی از سرمایه گذاران تهران و سهامدار شرکت سی. آر. سی تاسیس شد و عمده فعالیت آن در رشته بولینگ بود. در سال ۱۳۴۴ تیم فوتبال باشگاه تاسیس شد. اما در سال ۱۳۴۶ با انحلال شاهین بازیکنان این تیم همگی به پرسپولیس پیوستند و به محبوب ترین تیم کشور تبدیل شدند. در دهه ۵۰ پرسپولیس با آمدن راجز انگلیسی به یکی از هجومی ترین تیمها تبدیل شد و در همین

زمان و در مهر ماه ۵۱ عده فعالیت پرسپولیس را حرفه ای اعلام کرد و ورزشگاه اختصاصی پرسپولیس یعنی ورزشگاه راه آهن فعلی در اکباتان را با نام آپادانا ساختند .

به قلم فرزانه | پیوند این خاطره | ۰ یادگاری
جام ملت های اروپا از ابتدا تا امروز چاپ
تاریخ : یکشنبه ۱۹ خرداد ماه سال ۱۳۸۷

جام ملت های اروپا به مراتب جوان تر از مسابقات جام جهانی است. در سال ۱۹۳۰ بود که اولین دوره از مسابقات قهرمانی جهان برگزار شد و در سال ۱۹۶۰ برای اولین بار تورنمنتی کوچک برای پیدا کردن قهرمان اروپا صورت گرفت. کشورهای بزرگ اروپا از جمله آلمان و انگلیس در آن زمان با توجه به بودن مسابقات قهرمانی جهان جذابیت چندانی در برگزاری مسابقاتی ویژه اروپا نمی دیدند.

برای نمونه در اولین دوره بازی ها در سال ۱۹۶۰ تنها ۱۷ تیم از ۳۳ کشور ممکن، آماده شرکت در این رقابت ها بودند. تمایل حضور در چنین مسابقاتی، در دوره های اول، بیش از همه در بین کشورهای بلوک شرق سابق محسوس بود که می کوشیدند از طریق کسب موفقیت های ورزشی، در صحنه سیاسی دنیا نیز پررنگ تر ظاهر شوند و نامشان در صف کشورهای

مطرح دنیا قرار گیرد. البته نقش و محبوبیت جام ملت های اروپا به مرور زمان تغییر کرد. ابتدا تورنمنت دور پایانی با حضور فقط چهار تیم در کشوری میزبان برگزار می شد که میزبان خود یکی از این چهار تیم بود. در چارچوب این مینی تورنمنت تنها دو دیدار نیمه نهایی و یک دیدار فینال انجام می گرفت. این چهار تیم هم در پیکارهایی مقدماتی تعیین می شدند که بازی های گروهی و در پی آن، دیدارهای رفت و برگشت یک چهارم نهایی را در بر می گرفت.

● دوره های ۱۹۶۰ تا ۱۹۶۸ و آغازی دشوار

در سال ۱۹۶۰ فرانسه میزبان بازیها بود، اما بعد از شکست در مرحله نیمه نهایی و ناکامی ۲ بر صفر در برابر چکسلواکی، انتظارات تماشاگران خود را برآورده نساخت. قهرمانی اولین دوره مسابقات جام ملت های اروپا نصیب شوروی سابق شد که چهار سال بعد (۱۹۶۴) هم در فینال بازیها حضور داشت، اما در آنجا مغلوب اسپانیا شد. میزبانی جام ۱۹۶۸ را ایتالیا برعهده داشت و خود هم عنوان قهرمانی را به دست آورد، البته با بخت و اقبال فراوان.

ایتالیایی ها در دیدار نیمه نهایی به مصاف شوروی سابق رفتند که حاصل بازی بعد از وقت قانونی و اضافی صفر بر صفر بود. در آن دوران از ضربات پنالتی خبری نبود و برنده دیدارهای نیمه نهایی در چنین مواردی به حکم قرعه مشخص می شد. قرعه پیروزی هم به اسم ایتالیا خورد و میزبان بازیها در فینال رویاروی یوگسلاوی قرار گرفت. این دیدار بعد از وقت قانونی و اضافی با نتیجه تساوی ۱ بر ۱ به پایان رسید. البته در فینال دیگر از قرعه و قرعه کشی خبری نبود و در صورت تساوی، بازی باید تکرار می شد. در دومین بازی فینال ایتالیا موفق شد، یوگسلاوی را ۲ بر صفر شکست دهد.

Deutschland wird am 18. Juni 1972 mit einem gegen die UDSSR in Brüssel 3:0 lockeren Europameister. Das waren die Helden: Stehend v.l.) Franz Beckenbauer, Trainer Helmut Schön,) Heynckes, Gerd Müller, Georg Schwarzenbeck, Jupp :(.Horst-Dieter Hötthges, Günter Netzer; Hockend (v.l Erwin Kremers, Herbert Wimmer (unten), Paul Breitner, Sepp Maier, Uli Hoeneß

● جام ۱۹۷۲ بلژیک و ظهور غولی به نام آلمان

دهه هفتاد میلادی را می توان دهه طلایی فوتبال آلمان دانست. آلمان ها در این دهه چه در مسابقات جام جهانی و جام ملت های اروپا و چه در رقابت های باشگاهی در اروپا، نقشی برجسته ایفا کردند. در جام ملت های اروپا که در بلژیک برگزار شد، آلمان ها تیمی را روانه میدان کردند که بسیاری آن را بهترین تیم ملی تاریخ فوتبال این کشور می دانند.

ستاره بزرگ آن دوران فرانتس بکن باوئر، یگانه قیصر دنیای فوتبال بود که در کنارش چهره هایی درخشان چون سپ مایر، گونتر نترز و گرد مولر حضور داشتند. در آن دوره بود که ملی پوشان آلمان به یک پیروزی بزرگ تاریخی دست یافتند و در چارچوب بازی های مقدماتی برای نخستین بار توانستند تیم ملی انگلیس را در استادیوم تسخیرناپذیر ویمبلی لندن ۳ بر ۱ شکست دهند. تیم ملی فوتبال آلمان در آن دوره، بلژیک میزبان بازی ها را در دور نیمه نهایی ۲ بر ۱ مغلوب کرد و در بازی فینال ۳ بر صفر روسیه را در هم کوبید. گرد مولر که به بمب افکن تیم ملی آلمان مشهور بود در دو بازی ۴ گل به ثمر رساند و آقای گل شد.

● جام ۱۹۷۶ یوگسلاوی و تولد ضربات پنالتی

نخستین باری که فدراسیون فوتبال اروپا تصمیم گرفت، برنده یک دیدار را در صورت تساوی دو تیم بعد از ۱۲۰ دقیقه بازی، از طریق ضربات پنالتی مشخص کند، در جام ۱۹۷۶ یوگسلاوی بود. آلمان ها که سال ۷۲ قهرمان اروپا و ۷۴ قهرمان جهان شده بودند، در دیدار فینال به مصاف چکسلواکی رفتند. این دیدار بعد از تساوی ۲ بر ۲ در وقت قانونی و وقت اضافی به پنالتی کشیده شد.

در حالیکه بازیکنان چکسلواکی همگی ضربه های خود را به ثمر رساندند،

اولی هوینس، مدیر ورزشی فعلی باشگاه صاحب نام بایرن مونیخ و یکی از بازیکنان مهم تیم ملی آلمان در آن زمان، توپ را به آسمان بلگراد فرستاد و آرزوی آلمان به دفاع از عنوان قهرمانی را بر باد داد. در دوره های که از آنها سخن به میان آمد، ساختار رقابت های جام ملت ها کم و بیش ثابت ماند. به مرور زمان کشورهای بیشتری تصمیم گرفتند که وارد گود شوند و از این رو شمار تیمهای شرکت کننده در دور مقدماتی افزایش یافت، اما با وجود این، تورنمنت نهایی کماکان از دو بازی نیمه نهایی و یک بازی فینال تشکیل شده بود. به همین علت بود که فدراسیون فوتبال اروپا بعد از گذشت چند دوره تصمیم گرفت که با تغییر ساختار بازی ها، به جذابیت این جام بیفزاید.

● جام ۱۹۸۰ ایتالیا و نخستین تغییر اساسی

در مسابقات ۱۹۸۰ در ایتالیا بود که هشت تیم در دور نهایی شرکت داشتند

که در دو گروه تقسیم شده بودند. تیم های اول هر گروه مستقیم به فینال صعود می کردند و دو تیم دوم هر گروه بر سر کسب مقام سوم، به مصاف هم می رفتند. در آن دوره، تیم ملی آلمان با دو برد در مقابل چکسلواکی و هلند و یک تساوی برابر یونان به عنوان سرگروه به فینال صعود کرد و در بازی نهایی هم با پیروزی ۲ بر ۱ بر بلژیک برای دومین بار به عنوان قهرمانی اروپا دست یافت. از جمله ستارگانی که در این موفقیت مهم سهیم بود، می توان از کارل هاینس رومنیگه نام برد و همچنین از «هورست هرویش» که به هیولای سرزنی شهرت داشت و برند شوستر که به فرشته موطلایی معروف بود. ناگفته نماند که ۶ بازیکن تیم منتخب آن دوره از مسابقات، آلمانی بودند.

● جام ۱۹۸۴ فرانسه و برگزاری جشنی بزرگ

جام ملت های اروپا در سال ۱۹۸۴ را باید نقطه عطفی در این بازی ها دانست. در آن سال فرانسه میزبانی برگزاری هفتمین دوره را برعهده داشت و نه تنها به بهترین وجه از عهده انجام این وظیفه بر آمد، بلکه با کسب عنوان قهرمانی، شور و شادی فرانسویان را دو چندان کرد. در این دوره، برخلاف دوره قبل، مرحله نیمه نهایی هم در دستور کار گنجانده شده بود. دیگر این گونه نبود که دو تیم سرگروه مستقیماً به فینال راه پیدا کنند. طبیعی است که با اضافه شدن مرحله نیمه نهایی، هیجان و جذابیت مسابقات هم بیشتر شد. فرانسه در آن سال بیش از همه از وجود یکی از نوابغ بزرگ عالم فوتبال بهره می برد، اعجوبه ای به نام میشل پلاتینی که در طی ۵ بازی ۹ گل به ثمر رساند و نه تنها آقای گل مسابقات شد، بلکه رکوردی به جا گذاشت که بعید می رسد روزی شکسته شود. از آن گذشته پلاتینی توانست در دیدار تیمش برابر یوگسلاوی در طول یک نیمه سه گل به ثمر برساند و در این عرصه هم رکوردی بر پا کند. دوره های بعد هم که در سالهای ۱۹۸۸ و

۱۹۹۲، به ترتیب در آلمان و سوئد برگزار شدند، حال و هوایی مشابه داشتند.

● جام ۱۹۸۸ آلمان و غفلی سرنوشت ساز در دوئل بزرگ

در سال ۱۹۸۸ برای اولین بار میزبانی برگزاری جام ملت های اروپا به آلمان واگذار شد و طبیعی است که سطح توقع مردم این کشور از تیم ملی هم بالا بود. ملی پوشان آلمان مرحله گروهی را با دو پیروزی برابر دانمارک و اسپانیا و یک تساوی مقابل ایتالیا، پشت سر گذاشتند و به عنوان سرگروه راهی نیمه نهایی شدند. حریف آلمان در این مرحله هلند بود.

بازیهای بین هلند و آلمان همیشه پرهیجان و جنجالی بوده اند شاید این امر تا اندازه ای، ریشه در تاریخ و اشغال هلند توسط ارتش نازی در جنگ جهانی دوم دارد. تیم ملی فوتبال هلند در این دوره ستاره های زیادی داشت که البته نقش دو چهره از دیگران برجسته تر بود: رود گولیت هافبک و کارگردان بازی نارنجی پوشهای هلند و مارکو فان باستن، مهاجم مهارنشده این تیم که در حال حاضر خود سرمربیگری هلند را برعهده دارد. در دقیقه ۵۵ دیدار نیمه نهایی جام ۸۸ میان آلمان و هلند، لوتار ماتئوس از نقطه پنالتی گل اول آلمان ها را زد و در دقیقه ۷۴ هم رونالد کومان با به ثمر رساندن ضربه پنالتی برای هلند، بازی را به تساوی کشاند. نبرد آلمان و هلند در آن زمان،

دوئل دو بازیکن هم بود: یورگن کوهرلر، مدافع میانی آلمان و مارکو فان باستن، مهاجم هلند.

در سال ۱۹۸۸ بخت با هلند یار بود؛ فان باستن از یک غفلت کوچک کوهرلر سود جست و دو دقیقه مانده به پایان بازی، گل پیروزی را برای هلند به ثمر رساند. این موفقیت در عین حال انتقام شکست ۲ بر ۱ هلند از آلمان در جام جهانی ۱۹۷۴ هم بود. در دیدار فینال آن دوره، ملی پوشان هلند با برتری کوبنده ای، روسیه را ۲ بر صفر شکست دادند و برای اولین بار به عنوان قهرمانی اروپا دست یافتند. ناگفته نماند که مارکو فان باستن، ستاره آن دوره نیز، با ۵ گل، آقای گل بازی ها شد.

● جام ۱۹۹۲ سوئد و موفقیت غافلگیرکننده دانمارک

مسابقات فوتبال قهرمانی اروپا در سال ۱۹۹۲ که در سوئد برگزار گردید، از یک لحاظ تاریخی شد. با توجه به جنگ بالکان و فروپاشی یوگسلاوی سابق، این کشور که دور مقدماتی را با موفقیت پشت سر گذاشته بود، از حضور در دور نهایی محروم ماند و جای یوگسلاوی را در این پیکارها دانمارک گرفت. بازیکنان دانمارک که با خیال خوش و آسودگی خاطر ایام مرخصی و استراحت را می گذراندند، از طرف فدراسیون فوتبال کشورشان بسیج شدند که چمدان های خود را ببندند و عازم میدان مبارزه شوند. ملی پوشان دانمارک که برخلاف تیم های دیگر، فرصت چندانی برای تدارکات، آماده سازی و انجام دیدارهای تدارکاتی نداشتند، بی غل و غش قدم به میدان گذاشتند، با کمی بخت و اقبال و پس از موفقیت های دور از انتظار در مرحله گروهی، نخست تیم ملی هلند، مدافع عنوان قهرمانی را در مرحله نیمه نهایی در ضربات پنالتی مغلوب کردند و سپس تیم ملی فوتبال آلمان، قهرمان جهان در آن زمان را در بازی فینال ۲ بر صفر به زانو درآوردند. در آن دوره، انتظار همه چیز می رفت جز قرار گرفتن دانمارکی ها در نوک قله فوتبال اروپا.

● جام ۱۹۹۶ انگلیس و شروع فصلی تازه

دومین تحول اساسی جام ملتهای اروپا بعد از فروپاشی شوروی سابق و به وجود آمدن جمهوری های ریز و درشت صورت گرفت. با توجه به افزایش ناگهانی تعداد کشورهای اروپایی و فدراسیون های فوتبال در اروپا، تصمیم گرفته شد که در جام ۱۹۹۶ انگلیس، شمار تیم های شرکت کننده در دور نهایی از ۸ تیم به ۱۶ تیم افزایش پیدا کند: چهار گروه چهار تیمی که دو تیم اول و دوم از آن به مرحله یک چهارم نهایی راه می یابند. برندگان این مرحله به نیمه نهایی می رسند و برندگان نیمه نهایی هم در دیدار پایانی برای کسب عنوان قهرمانی اروپا به مصاف هم می روند.

یک نوآوری دیگر این دوره، گل طلایی بود که در وقت اضافی برنده مسابقه را تعیین می کرد، یعنی اگر در وقت اضافی، تیمی گل برتری را به ثمر می رسند، بازی در همان لحظه به پایان می رسید و تکلیف برنده هم مشخص می شد. انگلیسی ها که در جام جهانی ۱۹۹۰ ایتالیا در مرحله نیمه نهایی در ضربات پنالتی از آلمان ها شکست خورده بودند، این بار نیز در ضربات

پنالتی تسلیم ملی پوشان آلمان شدند. خلاصه آلمان و پنالتی بدل شده اند به کابوس لاعلاج، یا دست کم سخت علاج انگلیس. فینال جام ملتهای اروپا در سال ۱۹۹۶ بین آلمان و جمهوری چک برگزار شد که با پیروزی ۲ بر ۱ آلمان خاتمه یافت. ناگفته نماند که الیور بیرهوف، مهاجم آلمان در این دیدار اولین گل طلایی تاریخ یورو ها را به ثمر رساند.

● جام ۲۰۰۰ بلژیک و هلند و سقوط فوتبال آلمان

جام ملت های اروپا در سال ۲۰۰۰ از لحاظ شمار تیم های شرکت کننده تفاوتی با دوره پیشین نداشت، اما یک نوآوری بزرگ را دربرمی گرفت و آن اینکه برای نخستین بار میزبانی برگزاری مسابقات را دو کشور بطور مشترک برعهده داشتند: بلژیک و هلند. تیم ملی فوتبال آلمان، مدافع عنوان قهرمانی اروپا که ستاره اش در جام جهانی ۹۸ فرانسه رو به افول گذاشته بود، تلخ ترین دوره اش رو تجربه کرد. آلمان ها در مرحله گروهی، با یک تساوی و دو شکست در قعر جدول قرار گرفتند. روزنامه جنجالی «بیلد» در پی این ناکامی بی سابقه، در صفحه اول با تیتراژ درشت خطاب به ملی پوش های آلمان نوشت: «شما خل و چل های فوتبال اروپا هستید و باعث شرم و خجالت آلمان!» در حالیکه ستاره فوتبال آلمان به شدت رو به خاموشی گذارده بود، درخشش ستاره یک تیم دیگر اروپا روز به روز بیشتر می شد، تیم ملی فرانسه که در سال ۱۹۹۸ در خانه خود، عنوان قهرمانی جهان را کسب کرده و آن دوران، فوتبال جذاب و مدرنی را به نمایش گذاشته بود.

در آن دوره از بازی ها، بلژیک، یکی از دو میزبان مسابقات در همان مرحله گروهی حذف شد. اما، میزبان دیگر، یعنی هلند بازی های خوبی نشان داد و اگر شانس بیشتری داشت، در مرحله نیمه نهایی در ضربات پنالتی مغلوب ایتالیا نمی شد. لاجوردی های ایتالیا که بعد از ۳۲ سال بوی قهرمانی به

مشام شان خورده بود، در دیدار فینال به مصاف فرانسه، قهرمان جهان رفتند و لحظاتی پیش از پایان بازی ۱ بر صفر از فرانسه جلو بودند که ویلتورد، بازیکن تازه نفس فرانسه گل تساوی را به ثمر رساند و بازی به وقت اضافی کشیده شد. در وقت اضافی نیز داوید ترزگه، مهاجم تیم ملی فرانسه با زدن گل طلایی کار ایتالیا را یکسره کرد و باعث تداوم طلسم قهرمانی اروپا برای لاجوردی ها شد.

● جام ۲۰۰۴ پرتغال و رستاخیز یونان

جام ملت های اروپا در سال ۲۰۰۴ با یک ضربه غافلگیر کننده آغاز گردید. تیم ملی فوتبال یونان که بعد از ۲۴ سال برای دومین بار توانسته بود در دور نهایی رقابتهای جام ملتهای اروپا حضور پیدا کند، در همان دیدار افتتاحیه اولین ضربه غافلگیر کننده را وارد کرد و ۲ بر ۱ پرتغال، میزبان بازی ها را که برای عنوان قهرمانی دندان تیز کرده بود، شکست داد.

در جام ۲۰۰۴ ملی پوشان یونان که با یک تساوی در برابر اسپانیا و یک شکست مقابل روسیه، در گروه شان دوم شده بودند، در مرحله یک چهارم نهایی به مصاف فرانسه، مدافع عنوان قهرمانی رفتند و ۱ بر صفر از سد حریف شان گذشتند. یونانی ها در نیمه نهایی هم کار ملی پوشان جمهوری چک را یکسره کردن و در بازی فینال رویاروی تیمی قرار گرفتند که در نخستین بازی ۲ بر ۱ آن را شکست داده بودند: پرتغال میزبان بازی ها. اگر چه پرتغالی ها تشنه انتقام بودند، اما بعد از ۹۰ دقیقه همچنان تشنه ماندند، چرا که کاریستئاس، یکی از ستارگان یونان در آن دوره، با تک گل خود ناممکن را ممکن ساخت و کشورش را برای اولین بار به عنوان قهرمانی اروپا رساند.

● جام ۲۰۰۸ اتریش و سوئیس

اتریش و سوئیس. این بار هم ۱۶ تیم در ۴ گروه تقسیم شده و ساختار بازی ها مانند سه دوره گذشته است، با این تفاوت که در پیکارهای این دوره، از گل طلایی و یا گل نقره ای خبری نیست. در دیدارهای حذفی (یک چهارم نهایی، نیمه نهایی و فینال) برنده بازی در صورت نتیجه تساوی بعد از وقت قانونی و اضافی در ضربات پنالتی تعیین می شود. این بار هم فهرست مدعیان کسب عنوان قهرمانی بلند بالاست: از فرانسه و ایتالیا گرفته تا آلمان و همچنین اسپانیا که همیشه در صف مدعیان قرار دارد. بسیاری از کارشناسان

فوتبال، کسب عنوان قهرمانی اروپا را به مراتب دشوارتر از کسب عنوان قهرمانی جهان می دانند، چرا که در این جام حریف - اصطلاح آسانی - وجود ندارد و برترین های اروپا روبروی هم قرار می گیرند.

اسپانیا قهرمان جام ملتهای اروپا 2008

Copyright
Fussballportal.de

تیم ملی فوتبال اسپانیا پس از پیروزی یک بر صفر بر آلمان قهرمان سه دوره مسابقات جام ملتهای اروپا ، برای نخستین بار طی 44 سال گذشته قهرمان این مسابقات شد . فرناندو تورس تنها گل این مسابقه را در دقیقه 33 به ثمر رساند. تورس با به ثمر رساندن هفدهمین گل خود در 54 بازی ملی ، نخستین جام را از زمان قهرمانی اسپانیا در اروپا در سال 1964 ، نصیب این کشور کرد. در این دیدار، آلمان هرگز فرصت واقعی برای گلزنی پیدا نکرد.

به قلم فرزانه | پیوند این خاطره | 0 یادگاری

تاریخچه مختصر پیدایش ورزش فوتبال چاپ

تاریخ : چهارشنبه 4 اردیبهشت ماه سال 1387

تاریخچه مختصر پیدایش ورزش فوتبال

1- تاریخچه مختصر پیدایش فوتبال

هر چه زمان می گذرد، و هر چه بر عمر فوتبال افزوده می شود، اقبال عمومی مردم جهان، نسبت به این ورزش مردانه، پر تلاش و جادویی فزونی می یابد. در این میان، سهم جوانان و نوجوانان در گرایش بسوی این ورزش، چه از نظر داخل شدن در متن آن، و چه لذت بردن از تلاش گروهی از بازیکنان در زمین، در جمع تماشاگر، از ورزشهای دیگر بیشتر بوده و بهمین دلیل است که در کشور های مختلف جهان، مولفین و مفسرین بسیاری در مورد این ورزش کتب، مقالات، سالنامه ها، قوانین و تشریح شیوه های گوناگون را به طرق مختلف منتشر کرده و هر چه از عمر فوتبال می گذرد، تجزیه و تحلیل های بیشتری درباره پیدایش و رواج این ورزش صورت می گیرد.

فوتبال سرگذشت جالبی دارد، چرا که تعداد بسیاری از تاریخ نویسان و مؤلفین (بخصوص غربی ها) سعی کرده اند تا ثابت کنند فوتبال چه به طریق ابتدایی و اولیه، چه از نظر داشتن فوتبال دارای قوانین و رعایت اصول بازی، از کشور آنها آغاز شده و سپس به کشورهای دیگر رخنه کرده و رواج یافته است.

از آن جمله اند کشورهای فرانسه و ایتالیا که خود را " پدر فوتبال " دانسته و مقابل ایندو، کشور انگلستان است که به جهت تدوین قوانین و ثبت بازیها در قرن هجدهم، خود را والاتر و برتر از دیگران می داند.

بطور کلی نام اولیه بازی فوتبال " سوله " و یا " جیکودل کالسیو " بوده است. اما فوتبالی که بطور کاملاً صحیح با قوانین مدون آغاز گردید، از انگلستان سرچشمه گرفته است. اگر تاریخ ثبت سازمان فوتبال انگلستان را مطالعه کنیم سال 1863 را نشان می دهد. همچنین بعد از 25 سال یعنی در تاریخ 1888 فوتبال حرفه ای انگلستان فعالیت خود را آغاز کرد. این سوابق نشان دهنده وجود فوتبال مدرن در انگلستان قبل از سایر کشورهای اروپایی بحساب می آید. جالب است بدانیم بنا بنوشته " ب. ژیله " مولف " تاریخ ورزش جهان " پیدایش ورزش موازی با تاریخ تمدن بشر می باشد. بهمین دلیل جای

تعجب نخواهد بود اگر گفته شود بازیهای اولیه در خاور دور بوجود آمده و بر اثر چنگهای بزرگ مانند جنگهای اسکندرمقدونی، این ورزش از خاور دور به خاور میانه منتقل شده و سپس جنگ ژولیوس سزار تمدن " گالو رومن " را به سرزمین " گل " (فرانسه فعلی) برده و با تشکیل بازیهای ورزشی که تجربه آن منجر به ریشه فوتبال فعلی گردید، نام بازی به " هارپاستوم " و بعدها به " سوله " یا " چوله " تغییر یافته و در سرزمین های مختلف باتلفظ های گوناگون بیان گردیده است.

مراحل تکامل بازیهای فوتبال

الف - خاور دور

برای آنکه شمایی از پیدایش و تکامل ورزش فوتبال داشته باشیم، تاریخ بسیاری را باید ورق زد. مستندترین نوشته در این زمینه از " کنفسیون " حکیم و فیلسوف معروف چین بوده است. در کتابی که از این معلم اخلاق باقی مانده از ورزش مخصوصی بنام " کونگ فوو " که در آن از سر و پا استفاده می شده نام برده شده است. از سوی دیگر در چین و در دوران امپراتوری " چانگ تی " (32 قبل از میلاد) یک نوع بخصوص فوتبال بازی می شد که بنام " تسو چو " معروف بود و بوسیله توپ چرمی ، وبا پا انجام می شده است. این بازی بقدری جالب و دوست داشتنی بوده است که شعرا و تاریخ نویسان آن عصر، نام فوتبالیست های بزرگ را در اشعار و حماسه های خود آورده و از آنان به عنوان قهرمانان ملی یاد کرده اند. در کشور ژاپن، و در همان عصر ورزش دیگری شبیه فوتبال برگزار می شده که بسیار مقدس و مورد احترام مردم بوده است.

ب - روم : بازی هارپاستوم

همانطور که ذکر شد توسط لشکر کشی اسکندر مقدونی به خاور میانه آورده شد، و بازیهای آنها بهمان رویه ادامه داشت. بای دیگری بنام " هارپاستوم " در روم بازی می شد، که پیدایش آن در قرون وسطی در ایتالیا بوده و درست

مانند "جیکودل کالسیو" که بنام "سوله" یا "چوله" در فرانسه معروف بود، بازی می شده است.

در بازی هارپاستوم ابعاد زمین در مقایسه با بازی سوله کوچک تر بود ولی هدف هر بازی بردن توپ بانتهای خط طولی زمین قرار داشته است. در ایتالیا از بازی هارپاستوم بازی دیگری بوجود آمد که بنام "جیکودل کالسیو" معروف شد و مورد توجه قرار گرفت تا جایی که در این بازی اشخاص سرشناس (اعیان و اشراف و حتی روحانیون کلیسا) نیز شرکت می کردند که ازجمله آنها می توان از "پاپ کلمنت" هفتم، "لئون" دهم و "اوربین" هفتم نام برد که در زمان خود قهرمانان فوتبال "فلورنتیسم" بودند.

ج - فرانسه (بریتانی و نورماندی)

رفته رفته بازی هارپاستوم که از تمدن روم ریشه گرفته و بصورت "سوله" یا "چوله" در آمده بود رونق فراوان یافت و مردم به آن گرایش زیادی نشان دادند. در بازی "هارپاستوم" هدف بازیکنان بردن توپ به نقطه انتهایی زمین بازی قرار داشت. جالب آنکه طول زمین باندازه ای بزرگ بود که در ابتدا و انتهای آن دو کلیسا و بین کلیسا، اماکن عمومی و مجاور آن دهات قرار داشته است، بازی چوله معمولاً روزهای یکشنبه بعد از ظهر پس از اتمام مراسم مذهبی برگزار می شد. زمان بازی و جزئیات رقابت دو طرف بازی در کارناوال ها به ثبت می رسید. در زمان کوتاهی بازی "سوله" سخت مورد پسند مردم بریتانی و نورماندی قرار گرفت. در تاریخ فوتبال چنین ثبت شده است که این بازی در 16 اکتبر 1566 میلادی توسط سردار انگلیسی بنام "ویلیام فاتح" و بعد از جنگ "هستینگ" به انگلستان برده شد.

د - انگلستان

از سوی دیگر گروهی از مورخان معتقدند که "امیل سووستر" که از پیروان

ویلیام فاتح بود، این بازی را بعد از جنگ "هستینگ" بانگلستان برده و آنرا رواج داده است.

در تاریخ 13 آوریل 1314 میلادی "ادوارد دوم" پادشاه انگلستان اعلامیه زیر را صادر و برگزاری فوتبال را منع کرد. متن اعلامیه چنین بود:

"چون سر و صدا و صدمات زیادی به علت خشونت مثل تنه زدن و هل دادن برای گرفتن توپ های بزرگ بوجود آمده از طرف شاه فرمان صادر شد که خداوند این خشونت را منع کرده است و مجازات آن با زندان همراه خواهد بود. این ورزش، در آینده فقط می تواند در شهر انجام گیرد."

یکبار دیگر در تاریخ 12 ژوئن 1349 میلادی دستور داده شد که روزهای اعیاد ورزش تیرو کمال و پرتاب نیزه به جای بازی احمقانه فوتبال، انجام شود. ولی سرانجام به سال 1823 بود که بالاخره فوتبال به صورت ورزش رسمی و امروزی درآمد و به این ترتیب فوتبال خود را از بازی راگی بالاتر کشید. در مورد جدا شدن فوتبال از راگی اتفاق جالبی رخ داد. بدین معنی که بازیکنی بنام "ویلیام الیس" توپی را که در دستش قرار داشت به جلو برده و توپ را در داخل دروازه پرتاب کرد. این عمل باعث سرو صدای فراوانی شد و بدنبال آن "الیس" شروع به تدوین مقررات فوتبال و راگی را از یکدیگر جدا ساخت.

بعد از جدا شدن دو ورزش، فوتبال بامقررات مستقل در انگلستان به سرعت پیشرفت نمود و سازمان فوتبال انگلیس در سال 1863 تاسیس شد. با توسعه فوتبال در آن کشور فوتبال توسط ملوانان، سربازان، تجار، مهندسين، و حتی توسط کشیشان انگلیسی به خارج از انگلستان برده شد و مورد توجه مردم قرار گرفت.

بعد از انگلستان، دانمارک دومین کشوری بود که در اروپا دارای سازمان ملی فوتبال شد.

تاسیس اولین باشگاه ورزشی در اروپا

در ایتالیا، یک عینک ساز اولین باشگاه را تشکیل داد. و شاهزاده " ساووی " اولین باشگاه ورزشی را تاسیس کرد.

تاسیس اولین باشگاه ورزشی در آمریکا جنوبی

دو برادر انگلیسی ساکن آرژانتین طی آگهی در روزنامه " بوینوس آیرس " خواستار تاسیس اولین باشگاه فوتبال در آرژانتین شدند و در اثر علاقه مردم به فوتبال در سال 1884 فوتبال در برنامه درسی دبیرستانی قرار گرفت.

اولین مسابقه بین المللی فوتبال

اولین مسابقه بین المللی بین دو کشور آرژانتین و اروگوئه و در سال 1905 انجام شد. ولی قبل از این بازی در سال 1885 مسابقه بین آمریکای شمالی و کاندا انجام گردیده بود که از لحاظ زمانی زودتر از مسابقه دو کشور آرژانتین و اروگوئه صورت گرفته است.

اولین کشور آسیایی دارای فوتبال

در منطقه آسیا، هندوستان اولین کشور آسیایی بود که فوتبال را پذیرفت و یک نسخه از مقررات فوتبال در سال 1883 بانجا رسید و در سال 1892 اولین مسابقه کاپ را برگزار کرد.

با اینکه ورزش در سطح وسیع و علمی، در بعضی از قاره های جهان شناسایی بین المللی نداشته است ولی فوتبال بر اثرعلاقه مردم بیش از صد سال است که جای خود را در اکثر کشورها باز کرده است.

به قلم فرزانه | پیوند این خاطره | 0 یادگاری

تاریخچه جام جهانی چاپ

تاریخ : چهارشنبه 4 اردیبهشت ماه سال 1387

اولین دیدار بین دو تیم ملی در سال ۱۸۷۲ و بین تیم‌های انگلستان و اسکاتلند انجام گرفت اما در آن سال‌ها فوتبال خارج از بریتانیای کبیر بعد زیادی نداشت. پس از افزایش محبوبیت فوتبال در آغاز قرن بیستم، این ورزش در المپیک‌های تابستانی ۱۹۰۰ و ۱۹۰۴ و المپیک میانی ۱۹۰۶ به عنوان ورزش ناظر (بدون اهدای مدال) شرکت کرد. در المپیک تابستانی ۱۹۰۸ بالاخره فوتبال یکی از ورزش‌های رسمی گشت. مسابقات فوتبال در آن سال توسط «انجمن فوتبال» (فدراسیون فوتبال در انگلستان) برگزار می‌شدند و تنها بازیگران آماتور در آن شرکت داشتند و گاهی بیشتر یک نمایش بود تا یک مسابقه. تیم ملی آماتورهای فوتبال انگلستان هم در المپیک ۱۹۰۸ و هم در المپیک ۱۹۱۲ فاتح مسابقات شد.

با توجه به این‌که مسابقات فوتبال المپیک تنها بین تیم‌های آماتور برگزار می‌شد، مسابقات «نشان سر توماس لیپتون» توسط «سر توماس لیپتون» در ۱۹۰۹ و در تورین برگزار شدند. این مسابقات معمولاً به عنوان اولین تورنمنت جدی جهانی شناخته می‌شوند و اکثر باشگاه‌های خوب جهان از ایتالیا، آلمان و سوئیس در آن‌ها شرکت داشتند. تیم وست آکلند، تیمی آماتور از روستایی در شمال شرق انگلستان، فاتح این مسابقات شد. وست آکلند در مسابقات بعدی در ۱۹۱۱ نیز قهرمان شد و بر طبق قوانین بازی‌ها، نشان سر توماس را تا ابد به خانه برد.

در ۱۹۱۴ فیفا توافق کرد که مسابقات المپیک را به عنوان «مسابقات قهرمانی فوتبال آماتورها» به رسمیت بشناسد و مسئولیت برگزاری آن را به عهده بگیرد. این باعث شد که مسابقات فوتبال المپیک تابستانی ۱۹۲۴ به اولین تورنمنت فوتبال بین‌قاره‌ای بدل شود. اروگوئه قهرمان این مسابقات شد و در سال ۱۹۲۸ نیز مدال طلا را کسب کرد.

در ۲۸ می ۱۹۲۸ پس از طرحی که رئیس وقت فیفا، ژول ریمه، طراحی کرده بود، تصمیم گرفته شد که فیفا تورنمنت بین‌المللی خود را به پا کند. با توجه به این که اروگوئه صاحب مدال طلای دو المپیک قبلی بود و با توجه به این که در سال ۱۹۳۰ جشن صدمین سالگرد استقلالش را می‌گرفت، میزبانی به این کشور سپرده شد.

اولین جام جهانی رسمی

المپیک تابستانی ۱۹۳۲ در لوس آنجلس برگزار شد و به علت عدم محبوبیت فوتبال در آن کشور، این ورزش در برنامه بازی‌ها گنجانده نشد. علت دیگر عدم توافق فیفا و کمیته بین‌المللی المپیک در مورد وضعیت بازیگران آماتور بود. رئیس وقت فیفا، ژول ریمه، طرحی ارائه کرد که بر طبق آن اولین مسابقات جام جهانی در ۱۹۳۰ و در اروگوئه برگزار شود. فدراسیون‌های ملی بعضی کشورها به فرستادن یک تیم به مسابقات دعوت شدند. با توجه به این که میزبان مسابقات -اروگوئه- بسیار دور از اروپا واقع شده بود و تیم‌های اروپایی برای شرکت در این مسابقات باید در سفر پر هزینه‌ای از اقیانوس اطلس می‌گذشتند، تا دو ماه مانده به مسابقات هیچ کشور اروپایی حاضر به فرستادن تیم نشده بود. ژول ریمه نهایتاً تیم‌های اروپایی بلژیک، فرانسه، رومانی و یوگسلاوی را به قبول این سفر راضی کرد. مجموعاً ۱۳ کشور در این جا شرکت کردند - هفت تیم از آمریکای جنوبی، چهار تیم از اروپا و دو تیم از آمریکای شمالی .

اولین دیدارهای جام جهانی به طور همزمان برگزار شدند و توسط فرانسه و آمریکا فتح شدند. این دو تیم به ترتیب مکزیک را ۴ بر ۱ و بلژیک را ۳ بر ۰ مغلوب کردند. اولین گل تاریخ جام جهانی توسط لوسین لورن از فرانسه به ثمر رسید. چهار روز بعد برت پاتناد از آمریکا اولین هت-تریک تاریخ جام را در برد ۳ بر ۰ آمریکا مقابل پاراگوئه ثبت کرد. در مسابقهٔ فینال اروگوئه با نتیجهٔ ۲-۴ از صد آرژانتین گذشت و اولین فاتح جام جهانی شد. این مسابقه در مونته‌ویدئو انجام شد و ۹۳ هزار نفر شاهد برگزاری آن بودند.

پیشروی

مشکلات اولیهٔ بازی‌ها مسائل مربوط به سختی سفرهای بین‌قاره‌ای و جنگ بود. همانطور که تیم‌های اروپایی حاضر به سفر برای شرکت در جام اروگوئه ۱۹۳۰ نبودند، تیم‌های آمریکای جنوبی نیز حاضر به تحمل سفر برای شرکت در جام ۱۹۳۴ و ۱۹۳۸ نبودند و برزیل تنها تیمی بود که در این جام‌ها شرکت جست. جام‌های ۱۹۴۲ و ۱۹۴۶ به دلیل وقوع جنگ جهانی دوم و پیامدهای آن برگزار نشدند.

جام جهانی ۱۹۵۰ برای اولین بار شاهد حضور تیم‌هایی از جزیرهٔ بریتانیا، مبدع فوتبال، بود. تیم‌های بریتانیایی (انگلستان، اسکاتلند و ...) در ۱۹۲۰ از فیفا بیرون کشیده بودند اما در ۱۹۴۶ با دعوت مجدد فیفا به این فدراسیون بازگشتند و در این جام بازی کردند. این تورنمنت در ضمن شاهد حضور دوبارهٔ اروگوئه، قهرمان جام اول، بود که دو جام قبلی را تحریم کرده بود. اروگوئه در بازگشت خود مجدداً قهرمان شد. (در ضمن جام ۱۹۵۰ اولین و آخرین جامی بود که مرحلهٔ نهایی آن به صورت گروهی برگزار می‌شد و نه به صورت حذفی و در نتیجه قرار بود مسابقهٔ مشخص فینال نداشته باشد. گرچه صورت امتیازها به طوری شد که عملاً بازی برزیل و اروگوئه به صورت بازی فینال درآمد). در جام‌های بین ۱۹۳۴ تا ۱۹۷۸ شانزده تیم در مسابقات شرکت کردند (به غیر از چند مورد که تیم‌ها پس از راه‌یابی به بازی‌ها استعفا

دادند). اکثر تیم‌های از اروپا و آمریکای لاتین بودند و اقلیت بسیار کمی از آفریقا، آسیا و اقیانوسیه. نمایندگان این قاره‌ها معمولاً به سادگی توسط تیم‌های اروپایی و آمریکای لاتینی مغلوب می‌شدند (یک استثنای مهم کره شمالی بود که در ۱۹۶۶ تا یک چهارم نهایی بالا آمد). در جام ۱۹۸۲ تعداد تیم‌های شرکت کننده به ۲۴ افزایش یافت و این رقم در ۱۹۹۸ به ۳۲ رسید که نتیجتاً تیم‌های بیشتری از آفریقا، آسیا و آمریکای شمالی شانس شرکت پیدا کردند. در سال‌های اخیر شرکت‌کنندگان این قاره‌ها توفیق بهتری داشته‌اند. کامرون در ۱۹۹۰ تا یک چهارم نهایی بالا آمد و کره جنوبی، سنگال و آمریکا در ۲۰۰۲ همه حداقل تا یک چهارم نهایی بالا آمدند (کره جنوبی نهایتاً چهارم شد). ۱۹۷۰ کشور برای راه‌یابی به جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان با هم دیگر رقابت کردند. از تمامی ۲۰۷ عضو فیفا تا بحال تنها سه کشور برای راه‌یابی به جام تلاش نکرده‌اند. با توجه به این که کوموروس و تیمور شرقی اعضای تازه‌ای هستند و هنوز این امکان را نداشته‌اند، در واقع بوتان تنها کشوری است که شانس خود را برای شرکت در جام جهانی محک نزده.

در دهه ۹۰ جام جهانی زنان فیفا نیز راه‌اندازی شد و اولین جام جهانی زنان در ۱۹۹۱ در چین برگزار شد. شکل برگزاری این مسابقات مانند مدل مردان است و هر چهار سال یک‌بار برگزار می‌شوند. آمریکا، آلمان، چین و نروژ تا بحال از موفق‌ترین تیم‌های جام جهانی زنان بوده‌اند.

جام یادبود

از ۱۹۳۰ تا ۱۹۷۰ یادبود ژول ریمه به قهرمان بازی‌ها اهدا می‌شد. این جام ابتدا با نام «جام جهانی» شناخته می‌شد اما بعدها و در ۱۹۴۶ به افتخار رئیس فیفا و مبتکر بازی‌ها یعنی ژول ریمه نامش تغییر داده شد. در سال ۱۹۷۰ برزیل برای سومین بار قهرمان جام شد و طبق قوانین جام را برای

همیشه نزد خود نگاه داشت. با این حال این «یادبود ژول ریمه» در ۱۹۸۳ دزیده شد و تا بحال هرگز پیدا نشده است.

پس از ۱۹۷۰ جایزه یادبود جدیدی با نام «یادبود جام جهانی فیفا» طراحی شد. این جام در پایان هر دوره نزد کشور قهرمان به امانت خواهد بود و حتی فتح سه باره آن باعث نگهداری همیشگی آن نمی شود. آرژانتین، آلمان (به عنوان آلمان غربی) و برزیل تا بحال هر یک دو بار فاتح این جام دومی شده اند. نام هر کشور برنده بر جام جهانی فیفا حک خواهد شد و از این جام تا سال ۲۰۳۸ یعنی وقتی که جام از نام تیم های فاتح پر شود، استفاده خواهد شد.

این جام که از سال ۱۹۷۴ به بعد به قهرمان بازی ها اهدا می شود توسط سیلویو گازانیگا مجسمه ساز ایتالیایی طراحی شده است. جنس این جام از طلا و مالاکیت (مرمر سبز) بوده، ارتفاعی برابر با ۳۵ سانتی متر دارد و وزنش به ۵ کیلوگرم می رسد.

پوشش رسانه ای

جام جهانی فوتبال در ۱۹۵۴ برای اولین بار از تلویزیون ها پخش شد و در حال حاضر پرتماشگرترین رویداد ورزشی جهان است و تماشاگرانش از بازی های المپیک نیز تجاوز می کنند. تخمین زده می شود که ۲۸,۸ بلیون نفر بازی های جام جهانی ۲۰۰۲ را تماشا کرده اند. تنها فینال آن بازی ها توسط ۱,۱ بلیون نفر دیده شده است. مسابقات قرعه کشی آن جام بیش از ۳۰۰ میلیون نفر بیننده داشته است.

به قلم فرزانه | پیوند این خاطره | 0 یادگاری

<< 4 3 2 1

منوی اصلی